

Startnotitie
Milieu-effectrapportage

Vleeskuikenhouderij
Veerse Heide 9 te Sint Oedenrode

Projectgegevens

Initiatiefnemer

Naam : J.A.M. Dekkers
J.M. van der Linden
L.J.H. Vos
R.A. Dekkers
Adres : Damianenweg 26
Postcode, plaats : 5491 TJ Sint Oedenrode
Telefoon : 0413 476128

Handelsnaam en locatie

Handelsnaam : J.A.M. Dekkers, J.M. van der Linden,
L.J.H. Vos en R.A. Dekkers
Aard van de activiteit : Vleeskuikenhouderij
Adres : Veerse Heide 9
Postcode, plaats : 5491 TB Sint Oedenrode
Contactpersoon : J.A.M. Dekkers
Telefoon : 0413 476128

Kadastrale ligging : Gemeente Sint Oedenrode
Sectie S
Nummer 51

Bevoegd gezag

Naam : Het College van Burgemeester en Wethouders
van Sint Oedenrode
Adres : Burgemeester Wernerplein 1
Postcode, plaats : 5492 GD Sint Oedenrode

Colofon rapportage

Opgesteld door : ing. M.J.P. van Lieshout
Datum : 28 december 2006
Gecontroleerd door : ing. H. Stultiëns
Datum, paraaf controle : 28 december 2006

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	1
1.1.	Beoogde activiteit	1
1.2.	Aanleiding opstellen van startnotitie	1
1.3.	Startnotitie	1
2.	Omschrijving activiteit	2
2.1.	Ligging van het bedrijf	2
2.2.	Vergunde situatie	2
2.3.	Voorkeursalternatief	3
2.4.	Welzijnsalternatief	4
2.5.	Meest milieuvriendelijk alternatief	5
3.	Beleid en procedures	6
3.1.	Milieueffectrapportage	6
3.2.	Bevoegd gezag	8
3.3.	Planning van de procedures	8
3.4.	Europees beleid	9
3.4.1.	Vogelrichtlijn	9
3.4.2.	Habitatrichtlijn	10
3.4.3.	IPPC-richtlijn	11
3.4.4.	MER-richtlijn	12
3.5.	Rijksbeleid	12
3.5.1.	Natuurbeschermingswet 1998	12
3.5.2.	Flora- en faunawet	13
3.5.3.	Wet ammoniak en veehouderij	14
3.5.4.	Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen	16
3.5.5.	Wet stankemissie veehouderijen	16
3.5.6.	Wet geurhinder en veehouderij	17
3.5.7.	Besluit luchtkwaliteit 2005	17
3.6.	Provinciaal beleid	19
3.6.1.	Streekplan Noord-Brabant 2002	19
3.6.2.	Reconstructieplan Meijerij	19
3.6.3.	Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden	22
3.7.	Gemeentelijk beleid	23
3.7.1.	Vergunning Wet milieubeheer	23
3.7.2.	Bestemmingsplan	23
3.7.3.	Bouwvergunning	24
4.	Gevolgen voor het milieu	25
4.1.	Ammoniak	25
4.2.	Geur	25

4.3.	Natuur.....	25
4.4.	Fijn stof.....	25
4.5.	Bodem en water	26
4.6.	Energie	26
4.7.	Geluid/verkeer	26
5.	Conclusie	27
Tabel 1:	Ammoniakemissie vigerende vergunning	3
Tabel 2:	Geuremissie vigerende vergunning	3
Tabel 3:	Ammoniakemissie voorkeursalternatief	4
Tabel 4:	Geuremissie voorkeursalternatief	4
Tabel 5:	Ammoniakemissie alternatief 1	4
Tabel 6:	Geuremissie alternatief 1	4
Tabel 7:	Ammoniakemissie alternatief 2	5
Tabel 8:	Geuremissie alternatief 2	5
Tabel 9:	Schematisch overzicht procedure m.e.r. en Wet milieubeheer	9
Figuur 1:	Ligging bedrijf.....	2
Figuur 2:	Vogel- en Habitatrichtlijngebied	10
Figuur 3:	Natuurbeschermingswetgebied	13
Figuur 4:	Resultaten natuurloket	14
Figuur 5:	Ligging kwetsbare gebieden	15
Figuur 6:	Concentratie fijn stof 2005 (bron: MNP).....	18
Figuur 7:	Plankaart streekplan 2002	19
Figuur 8:	Integrale zonering	21
Figuur 9:	Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waardenkaart	23

Bijlage 1: Tekening

1. Inleiding

1.1. Beoogde activiteit

Initiatiefnemer is voornemens om het vleeskuikenbedrijf aan de Veerse Heide 9 te Sint Oedenrode uit te breiden tot in totaal 300.000 vleeskuikens. Op de locatie is een vergunning Wet milieubeheer aanwezig voor het houden van 59.990 vleeskuikens. De benodigde stallen zijn nog niet opgericht. In december 2006 wordt de bouwvergunning aangevraagd voor twee stallen voor de huisvesting van 59.990 vleeskuikens zodat deze vergunning Wet milieubeheer in werking treedt.

Het beoogde bedrijf voldoet aan de meest recente eisen ter bescherming van het milieu en dierenwelzijn. De omvang van het bedrijf maakt een rendabele bedrijfsvoering mogelijk wat de concurrentie met de wereldmarkt aankan.

1.2 Aanleiding opstellen van startnotitie

Aanleiding voor het opstellen van deze startnotitie is het verkrijgen van een vergunning Wet milieubeheer voor het houden van 300.000 vleeskuikens.

1.3. Startnotitie

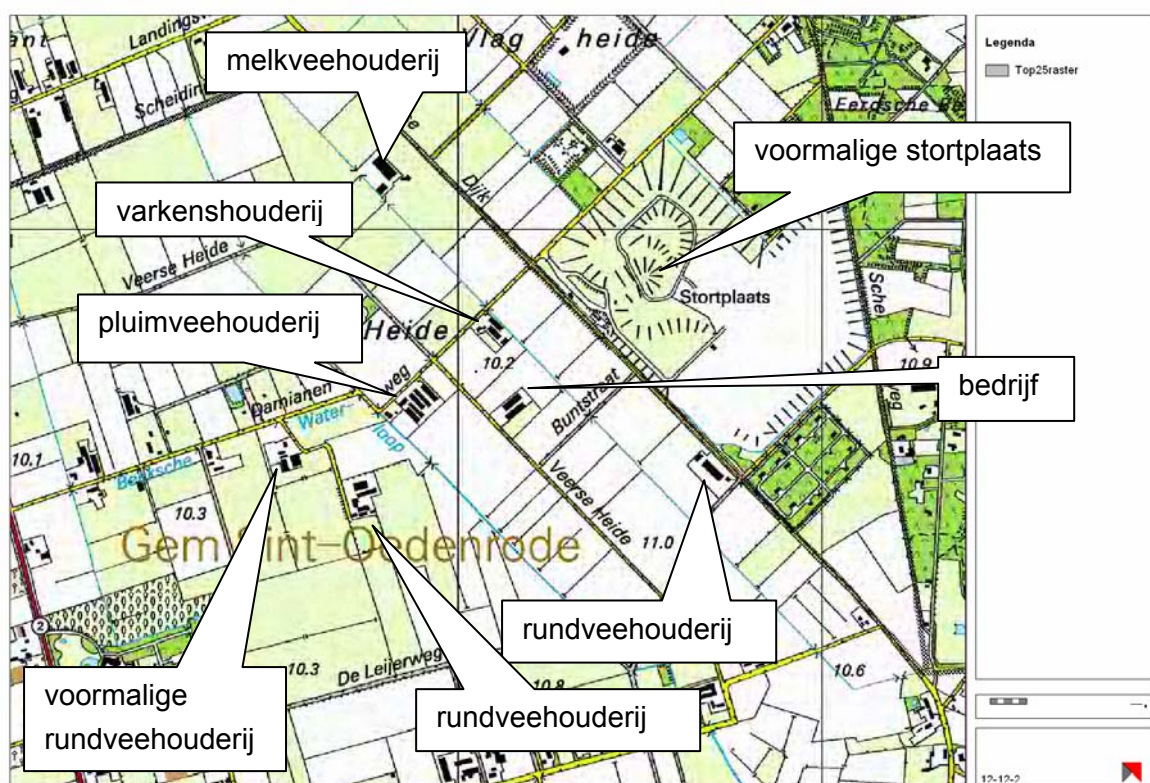
In deze startnotitie wordt in hoofdstuk 2 een omschrijving gegeven van de activiteiten waarbij de verschillende alternatieven omschreven worden.

In het volgende hoofdstuk wordt het beleid en procedures behandeld. De planning, Europees beleid, rijksbeleid, provinciaal beleid en het lokale beleid komen aan de orde. In hoofdstuk 4 worden de gevolgen voor het milieu beschreven. Aspecten als ammoniak, geur, fijn stof, bodem en water, energie en geluid maken hier deel van uit.

2. Omschrijving activiteit

2.1. Ligging van het bedrijf

Het bedrijf is gelegen in het buitengebied van Sint Oedenrode wat gelegen is in de gemeente Sint Oedenrode. In de directe nabijheid zijn enkele (intensieve) agrarische bedrijven en een voormalige stortplaats gelegen (zie figuur 1).

Figuur 1: Ligging bedrijf

2.2. Vergunde situatie

Op de locatie Veerse Heide 9 is op 21 januari 2005 door het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Sint Oedenrode een vergunning Wet milieubeheer verleend voor het houden van 59.990 vleeskuikens (zie tabel 1 en 2).

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	ammoniakemissie	
			kg NH ₃ /dier	totaal kg NH ₃
vleeskuiken	grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling, RAV E 5.5, BWL 2001.11 ¹	59.990	0.045	2699.6
				2699.6

Tabel 1: Ammoniakemissie vigerende vergunning

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	geuremissie (mve)		geuremissie	
			dieren/mve ₂	totaal mve	OU _E /s/dier ³	totaal OU _E
vleeskuiken	grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling, RAV E 5.5, BWL 2001.11	59.990	104.5	574.1	0.24	14397.6
				574.1		14937.6

Tabel 2: Geuremissie vigerende vergunning

De geuremissie uitgedrukt in odeur units (OU_E) per kubieke meter lucht is opgenomen omdat ten tijde van verlening van de vergunning Wet milieubeheer de nieuwe Wet geurhinder en veehouderij⁴ in werking zal zijn getreden (Wet geurhinder en Veehouderij treedt per 1 januari 2007 in werking)⁵.

2.3. Voorkeursalternatief

In het voorkeursalternatief worden de vleeskuikens gehouden in een stal voorzien van het mixluchtventilatiesysteem. In dit systeem wordt de ammoniakemissie beperkt door het drogen van de meststrooisellaag. Door ventilatoren wordt de warme lucht uit de nok van de stal in horizontale richting over het strooisel geblazen. Hierdoor treedt een snelle droging in van de oppervlakte van de meststrooisellaag.

¹ Regeling ammoniak en veehouderij, Stcr. 1 mei 2002, nr. 82, laatst gewijzigd Stcr. 24 oktober 2006, nr. 207.

² Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebiedem, Stcr. 28 april 2003, nr. 81.

³ Regeling geurhinder en veehouderij, Stcr. 18 december 2006, nr. 246.

⁴ Stbl. 2006, 531.

⁵ Stbl. 2006, 671.

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	ammoniakemissie	
			kg NH ₃ /dier	totaal kg NH ₃
vleeskuiken	vleeskuikenstal met mixluchtventilatie, RAV E 5.6, BWL 2005.10	300.000	0.037	11100
				11100

Tabel 3: Ammoniakemissie voorkeursalternatief

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	geuremissie (mve)		geuremissie	
			dieren/mve	totaal mve	OU _E /s/dier	totaal OU _E
vleeskuiken	vleeskuikenstal met mixluchtventilatie, RAV E 5.6, BWL 2005.10	300.000	104.5	2870.8	0.24	72000
				2870.8		72000

Tabel 4: Geuremissie voorkeursalternatief

2.4. Alternatief 1

In alternatief 1 worden de vleeskuikens gehouden in een stal voorzien van vloerverwarming en -koeling. In de eerste weken wordt de vloer verwarmd via warmtewisselaars. In de volgende weken wordt de vloer gekoeld. Voor de vleeskuikens ontstaat zo een behaaglijk klimaat wat met een gangbare ruimteverwarming niet behaald wordt. Dit alternatief accentueert het dierenwelzijn.

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	ammoniakemissie	
			kg NH ₃ /dier	totaal kg NH ₃
vleeskuiken	grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling, RAV E 5.5, BWL 2005.11	300.000	0.045	13500
				13500

Tabel 5: Ammoniakemissie alternatief 1

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	geuremissie (mve)		geuremissie	
			dieren/mve	totaal mve	OU _E /s/dier	totaal OU _E
vleeskuiken	grondhuisvesting met vloerverwarming en vloerkoeling, RAV E 5.5, BWL 2005.11	300.000	104.5	2870.8	0.24	72000
				2870.8		72000

Tabel 6: Geuremissie alternatief 1

2.5. Alternatief 2

In dit alternatief worden de stallen voorzien van een chemisch luchtwassysteem met 90% reductie van ammoniak. Dit is een end-of-pipe techniek waarbij niet alleen de ammoniakemissie sterk beperkt wordt, maar ook de geur- en stofemissie. Dit lijkt een milieuvriendelijk alternatief te zijn.

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	ammoniakemissie	
			kg NH ₃ /dier	totaal kg NH ₃
vleeskuiken	chemisch luchtwassysteem 90% emissiereductie, grondhuisvesting RAV E 5.4, BB 00.06.089/C 00.06.092	300.000	0.008	2400
				2400

Tabel 7: Ammoniakemissie alternatief 2

diersoort	huisvestings-systeem	aantal dieren	geuremissie (mve)		geuremissie	
			dieren/mve	totaal mve	OU _E /s/dier	totaal OU _E
vleeskuiken	chemisch luchtwassysteem 90% emissiereductie, grondhuisvesting RAV E 5.4, BB 00.06.089/C 00.06.092	300.000	149.4	2008	0.17	51000
				2008		51000

Tabel 8: Geuremissie alternatief 2

In het MER wordt tevens de zogenaamde by-pass bij luchtwassers onderzocht. Met deze by-pass wordt een groot gedeelte van de ventilatielucht door de luchtwasser gestuurd. De ventilatiepieken echter worden buiten de luchtwasser om gestuurd. Deze ventilatiepieken treden slechts een beperkt aantal keren per jaar op, bij zeer warme, vochtige dagen. Voordeel van toepassing van een by-pass is dat de luchtwasser aanzienlijk kleiner uitgevoerd kan worden. Nadeel is dat de ammoniakemissie hoger uit zal vallen.

3. Beleid en procedures

3.1. Milieueffectrapportage

Ingevolge de MER-richtlijn⁶ moet voor bepaalde activiteiten een milieu-effectrapportage uitgevoerd worden. Milieueffectrapportage (m.e.r.) levert de informatie die nodig is om het milieubelang volwaardig mee te wegen bij besluiten over plannen en projecten met grote milieugevolgen. Naast de m.e.r. bestaat ook het milieueffectrapport (MER). Het MER is een onderdeel van de m.e.r.-procedure. Het MER wordt gekoppeld aan een besluit op aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

De m.e.r. is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en in het Besluit milieu-effectrapportage 1994⁷. In het Besluit m.e.r. 1994 is vermeld wanneer een m.e.r. uitgevoerd moet worden. In onderdeel C van de bijlage is een overzicht van activiteiten opgenomen waarvoor een MER verplicht is. In onderdeel D van de bijlage worden de activiteiten opgesomd waarvoor een m.e.r.-beoordeling verplicht is. Bij deze activiteiten wordt per geval beoordeeld of een m.e.r. noodzakelijk is.

Naast de verschillende activiteiten worden gevallen genoemd waarin de m.e.r.-plicht of –beoordelingsplicht bestaat. Veelal is een drempel ingebouwd die voorkomt dat een bepaalde activiteit altijd m.e.r.-plichtig of –beoordelingsplichtig is.

Naast de activiteiten en gevallen zijn plannen en besluiten opgenomen waar de m.e.r.-plicht of -beoordelingsplicht aan gekoppeld is. De activiteit is in dit geval gekoppeld aan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht.

In categorie 14 van onderdeel C van de bijlage is opgenomen het oprichten, wijzigen of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van pluimvee met meer dan 85.000 plaatsen voor mesthoenders⁸. Aangezien de activiteit betrekking heeft op het oprichten van stallen voor 300.000 vleeskuikens is een MER noodzakelijk.

⁶ Richtlijn 97/11/EEG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

⁷ Inwerkingtredingdatum 1 september 1994, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2006, 388.

⁸ Onder mesthoenders worden in het Besluit m.e.r. 1994 verstaan: vleeskuikens, ouderdieren van vleeskuikens in opfok en ouderdieren van vleeskuikens.

Het MER wat opgesteld gaat worden is een inrichtings-MER. In de MER worden geen alternatieve locaties in ogenschouw genomen.

De m.e.r. procedure bestaat uit de volgende 10 stappen.

Startnotitie

De startnotitie wordt opgesteld door de initiatiefnemer. Het document bevat de basisgegevens van het project. Met de publicatie van de startnotitie vangt de m.e.r.-procedure aan.

Inspraak en advisering

Deze fase richt zich op de gewenste richtlijnen voor de inhoud van het MER. De Commissie m.e.r. heeft 9 weken om te adviseren over het geven van richtlijnen. Daarnaast kunnen andere adviseurs en “een ieder” advies uitbrengen over het geven van richtlijnen, waarvoor wettelijk geen termijn opgenomen is zodat aangesloten wordt bij de termijnen van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 3:24 Awb, (4 weken).

Richtlijnen

Binnen 13 weken na publicatie van de startnotitie stelt het bevoegd gezag de richtlijnen vast. In de richtlijnen is opgenomen welke alternatieven en milieugevolgen in het MER opgenomen dienen te worden.

MER

Het opstellen van het MER, waarvoor de initiatiefnemer verantwoordelijk is, is niet aan een termijn gebonden. Het MER wordt samen met de aanvraag om het gekoppelde besluit, in dit geval een aanvraag vergunning Wet milieubeheer, ingediend bij het bevoegd gezag.

Aanvaardbaarheidsbeoordeling

Binnen 6 weken na indiening van het MER beoordeelt het bevoegd gezag of het MER voldoet aan de richtlijnen en wettelijke eisen.

Publicatie MER en aanvraag besluit

Binnen 8 weken na indiening van het MER publiceert het bevoegd gezag het MER. De publicatie van het MER geschiedt gelijktijdig met de aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

Inspraak, advisering en hoorzitting

In deze fase kan “een ieder” binnen 6 weken opmerkingen maken over het MER.

Toetsing door de Commissie- m.e.r.

Na afloop van de inspraak brengt de Commissie-m.e.r. binnen 5 weken advies uit over de volledigheid en kwaliteit van het MER. Hierbij worden ook ingekomen adviezen en opmerkingen betrokken.

Besluit

Het bevoegd gezag neemt het besluit over het project.

Evaluatie

Met medewerking van de initiatiefnemer worden de werkelijk optredende milieugevolgen geëvalueerd.

Na de toetsing door de Commissie-m.e.r. neemt het bevoegd gezag het ontwerpbesluit op de aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

3.2. Bevoegd gezag

In het Inrichtingen- en vergunningsbesluit milieubeheer (IVB)⁹ is opgenomen welk bestuursorgaan bevoegd gezag is voor het verlenen van een vergunning Wet milieubeheer. Uitgangspunt is dat het College van Burgemeester en Wethouders bevoegd gezag is. Alleen voor activiteiten genoemd in het IVB kunnen Gedeputeerde Staten of de Minister bevoegd gezag zijn.

In dit geval is het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Sint Oedenrode bevoegd gezag.

3.3. Planning van de procedures

In tabel 9 is schematisch de procedure van de m.e.r. en Wet milieubeheer opgenomen.

⁹ Laatst gewijzigd bij Stbl. 2005, 563

Activiteit	Tijdstip	Actie door
Indienen startnotitie MER	December 2006	Initiatiefnemer
Bekendmaking	December 2006	College van B en W Sint Oedenrode
Inspraak voor richtlijnen MER	December – februari 2007	College van B en W Sint Oedenrode, een ieder
Advies Commissie m.e.r.	Februari 2007	Commissie m.e.r.
Overleg en vaststellen richtlijnen	Maart 2007	College van B en W Sint Oedenrode
Opstellen en indienen MER en aanvraag vergunning Wet milieubeheer	Maart – april 2007	Initiatiefnemer
Beoordeling aanvaardbaarheid MER en kennisgeving	april 2007	College van B en W Sint Oedenrode
Inspraak MER	mei 2007	Een ieder
Toetsingsadvies Commissie m.e.r.	juni 2007	Commissie m.e.r.
Ontwerpbeschikking Wet milieubeheer	juli 2007	College van B en W Sint Oedenrode
Zienswijze op ontwerp-besluit Wet milieubeheer	juli-augustus 2007	Belanghebbenden
Besluit Wet milieubeheer	september 2007	College van B en W Sint Oedenrode
Beroep besluit Wet milieubeheer	oktober 2008	Belanghebbenden

Tabel 9: Schematisch overzicht procedure m.e.r. en Wet milieubeheer

3.4. Europees beleid

3.4.1. Vogelrichtlijn

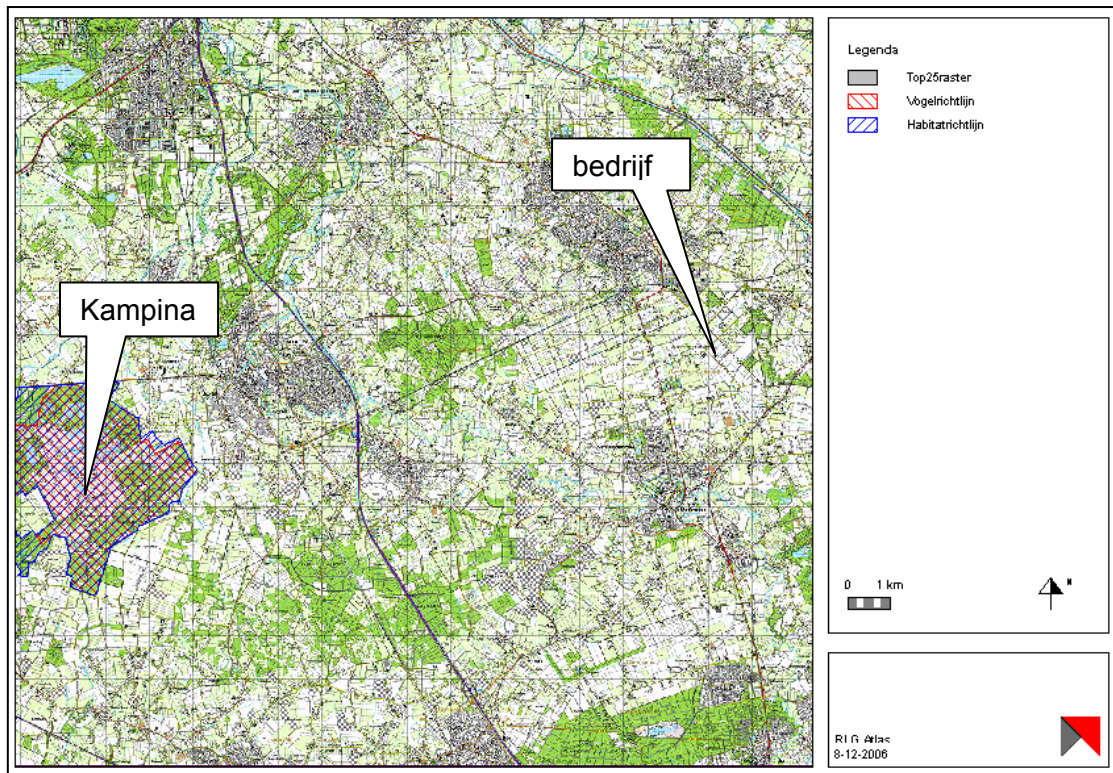
De Vogelrichtlijn¹⁰ biedt bescherming aan alle in het wild levende vogels, hun eieren, nesten en leefgebieden in de Europese Unie.

De Vogelrichtlijn kent een regime voor soortbescherming en gebiedsbescherming. Het soortbeschermingsregime is gericht op de bescherming van individuele exemplaren met ondermeer een verbod op het opzettelijk doden en vangen van vogels, het opzettelijk vernielen of beschadigen van nesten en het verbod om eieren te rapen. De soortenbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet.

De gebiedsbescherming verplicht de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om voor alle in de Europese Unie in het wild levende vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en van een voldoende omvang te beschermen, in stand te houden en te herstellen. De gebiedsbescherming is opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998.

¹⁰ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

Het dichtstbijzijnde Vogelrichtlijn-gebied (tevens Habitatrichtlijn-gebied) betreft “Kampina” bij Boxtel en ligt op ruim 12 km van de inrichting van initiatiefnemer (figuur 2).

Figuur 2: Vogel- en Habitatrichtlijngebied

3.4.2. Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn¹¹ heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit in de lidstaten. Aanleiding is de continue achteruitgang van de natuurlijke habitats en de bedreiging voor het voortbestaan van bepaalde wilde soorten. De richtlijn stelt een Europees ecologisch netwerk vast van speciale beschermingszones: Natura 2000. Ook de door de lidstaten aangewezen beschermingszones op grond van de Vogelrichtlijn maken deel uit van dit netwerk.

Ook de Habitatrichtlijn kent een soortenbescherming die enigszins vergeleken kan worden met dat van de Vogelrichtlijn. Deze richtlijn biedt echter, in tegenstelling tot die van de Vogelrichtlijn, een mogelijkheid om vanwege dringende redenen van sociale en/of economische aard een uitzondering op het opgelegde soortenbeschermingsregime te maken.

Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkste zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszones.

¹¹ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en faunawet en wordt de gebiedsbescherming geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Dit laatste geldt alleen voor de aangewezen gebieden. Intussen is in Nederland de openbare kennisgeving¹² gepubliceerd waarin de Minister voornemens is 111 gebieden aan te wijzen, waaronder Kampina (gebied 133). Voor de aangemelde maar nog niet aangewezen gebieden gelden sommige bepalingen rechtstreeks.

3.4.3. IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn¹³ beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. De richtlijn is van toepassing op de in bijlage 1 van de richtlijn aangewezen categorieën van industriële activiteiten. Installaties met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee of meer 2000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg) of met meer dan 750 plaatsen voor zeugen zijn opgenomen in de bijlage.

De richtlijn hanteert als uitgangspunt dat emissie naar bodem, water en lucht moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk moeten worden beperkt.

Een belangrijke eis is dat een vergunning voor de belangrijkste geëmitteerde stoffen emissiegrenswaarden moet bevatten, die gebaseerd zijn op de “best beschikbare technieken” en waarbij onder andere de geografische ligging van de installatie en de plaatselijke milieuomstandigheden in acht genomen moet worden.

Om te toetsen of een installatie voldoet aan de “best beschikbare technieken” zijn zogenaamde BBT-referentiedocumenten (BREF's) beschikbaar. Voor de varkens- en pluimveebedrijven is deze BREF in 2003¹⁴ opgesteld.

In Nederland is de richtlijn in de Wet milieubeheer en in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren geïmplementeerd.

Onderhavige installatie (inrichting) biedt plaats aan 300.000 vleeskuikens en daarmee is de IPPC-richtlijn van toepassing.

¹² Openbare kennisgeving aanwijzing Natura 2000-gebieden (1^e tranche), Stcr. 27 november 2006, nr. 231

¹³ Richtlijn 96/61/EEG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

¹⁴ Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs.

3.4.4. MER-richtlijn

De MER-richtlijn is uitgebreid besproken in hoofdstuk 3.1.

3.5. Rijksbeleid

3.5.1. Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998¹⁵ implementeerde de Vogel- en Habitatrichtlijn onvoldoende en is daarom in 2005 gewijzigd¹⁶.

De Natuurbeschermingswet 1998 kent drie typen gebieden:

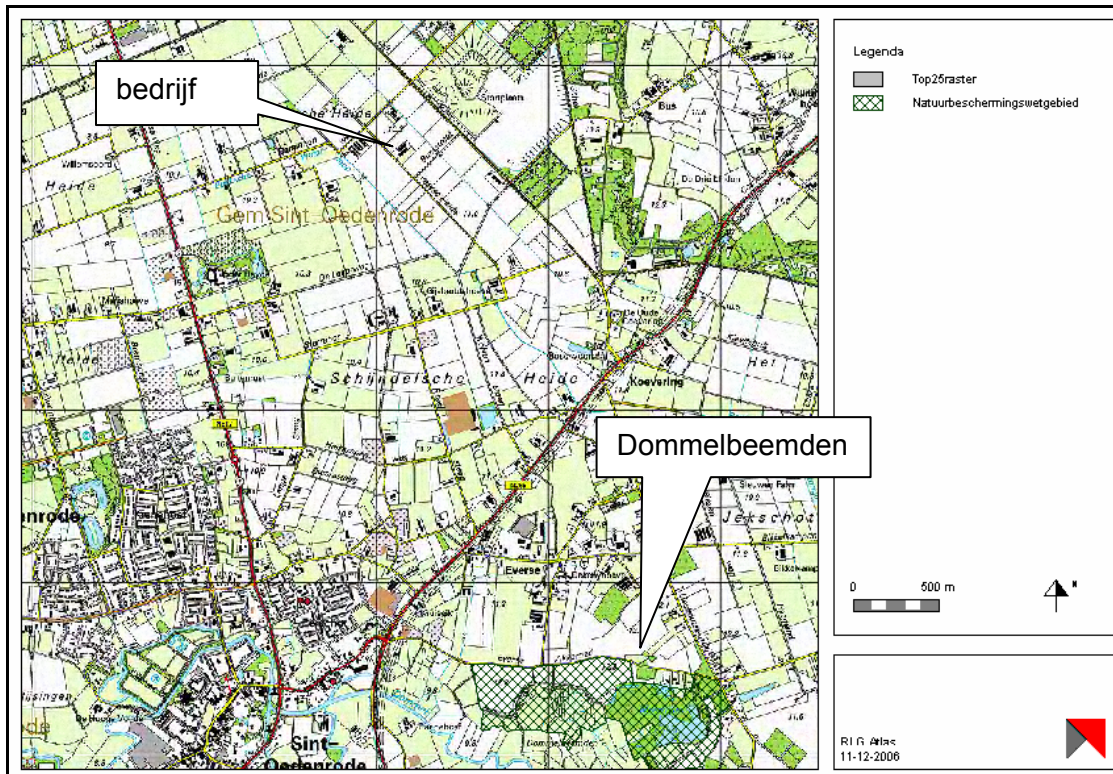
- Natura-2000 gebieden (zie hoofdstuk 4.4.2.).
- Beschermde natuurmonumenten.
- Gebieden die door de Minister van LNV aangewezen zijn ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

De Natura-2000 gebieden vormen het grootste deel van de te beschermen gebieden. Voor deze gebieden moet een beheersplan worden vastgesteld. Beheerders en gebruikers hebben hiermee duidelijkheid welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn. Projecten of handelingen die de kwaliteit van gebieden kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op soorten zijn vergunningplichtig. Bevoegd gezag is in principe het College van Gedeputeerde Staten van de provincie.

Op ruim 3.000 meter van het bedrijf bevindt zich het natuurmonument “Dommelbeemden” (figuur 3). In het MER wordt een passende beoordeling gemaakt van de mogelijk negatieve effecten van de beoogde activiteit.

¹⁵ Stbl. 1998, 403

¹⁶ Stbl. 2005, 195

Figuur 3: Natuurbeschermingswetgebied

3.5.2. Flora- en faunawet

De Flora- en Faunawet¹⁷ beschermt alle in Nederland voorkomende Europese inheemse vogels (met uitzondering van grauwe gans, Europese kanarie, rotsduif en wilde eend), en alle soorten amfibieën en reptielen. Ook zoogdieren (behalve bruine en zwarte rat en huismuis) worden beschermd. Daarnaast zijn inheemse vissen (met uitzondering van soorten waarop de Visserijwet van toepassing is) en een aantal plantensoorten beschermd, waaronder veel orchideeën en planten met opvallende bloemen.

Doel van de bescherming is instandhouding van de soorten.

De Flora- en faunawet verbiedt om dieren te doden of hun rust- of verblijfplaats te verstoren.

Het perceel waarop de beoogde activiteit wordt uitgevoerd is momenteel in gebruik voor akkerbouwdoeleinden. Gezien het intensieve gebruik van akkerbouwgronden (ploegen, zaaien, chemische en mechanische onkruidbestrijding, oogsten), is het niet aannemelijk dat beschermde soorten zich permanent op de locatie gevestigd hebben.

¹⁷ Stbl. 1998, 402, laatstelijk gewijzigd bij Stbl. 2006, 236

Hieronder wordt inzichtelijk gemaakt welke planten- en diersoorten in het plangebied aanwezig zijn.

Rapportage voor kilometerhok X:161 / Y:400								* Legenda
Soortgroep	FF*	FF23*	H/V*	RL*	Volledigheid*	Detail*	Actualiteit*	
Vaatplanten	5	4		7	goed	-	1991-2004	FF = Flora- en faunawet lijst 1 / lijst 2+3 H/V = Habitatrichtlijn (alleen bijlage 1 en 2) of Vogelrichtlijn RL = Rode Lijst (#) = tevens meetnetgegevens verzameld.
Mossen					niet onderzocht		1996-2006	
Korstmossen					niet onderzocht		1991-2006	
Paddenstoelen					slecht		1990-2005	
Zoogdieren					niet onderzocht		1995-2005	
Broedvogels		56		12	goed	0%	1994-2005	Volledigheid onderzoek: Hiermee wordt aangegeven of op basis van de gebrachte bezoeken een volledig overzicht is te verwachten van de soorten van de betreffende soortgroep. Een toelichting op deze categorieën kunt u vinden onderaan deze rapportage.
Watervogels					niet onderzocht		96/97-03/04	
Reptielen					niet onderzocht		1991-2005	
Amfibieën					niet onderzocht		1991-2005	
Vissen					niet onderzocht		1991-2005	
Dagvlinders					niet onderzocht		1995-2005	Actualiteit: per groep is aangegeven uit welke periode de gegevens zijn opgenomen.
Nachtvlinders					niet onderzocht		1980-2005	
Libellen					niet onderzocht		1991-2005	
Sprinkhanen					niet onderzocht		1991-2005	
Overige ongewervelden					niet onderzocht		1991-2005	

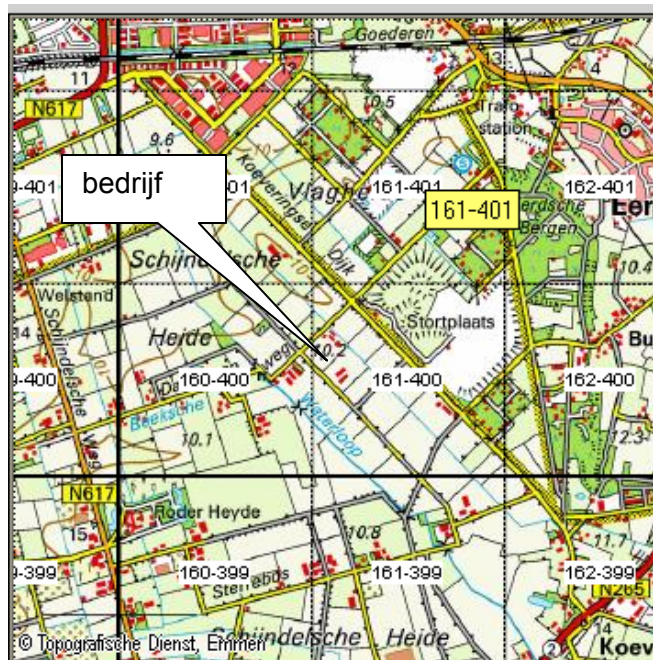
* Legenda

FF = Flora- en faunawet
lijst 1 / lijst 2+3
H/V = Habitatrichtlijn (alleen
bijlage 1 en 2) of Vogelrichtlijn
RL = Rode Lijst
(#) = tevens meetnetgegevens
verzameld.

Volledigheid onderzoek: Hiermee
wordt aangegeven of op basis van
de gebrachte bezoeken een volledig
overzicht is te verwachten van de
soorten van de betreffende
soortgroep. Een **toelichting** op
deze categorieën kunt u vinden
onderaan deze rapportage.

Actualiteit: per groep is
aangegeven uit welke periode de
gegevens zijn opgenomen.

■ niet van toepassing

Figuur 4: Resultaten natuurloket

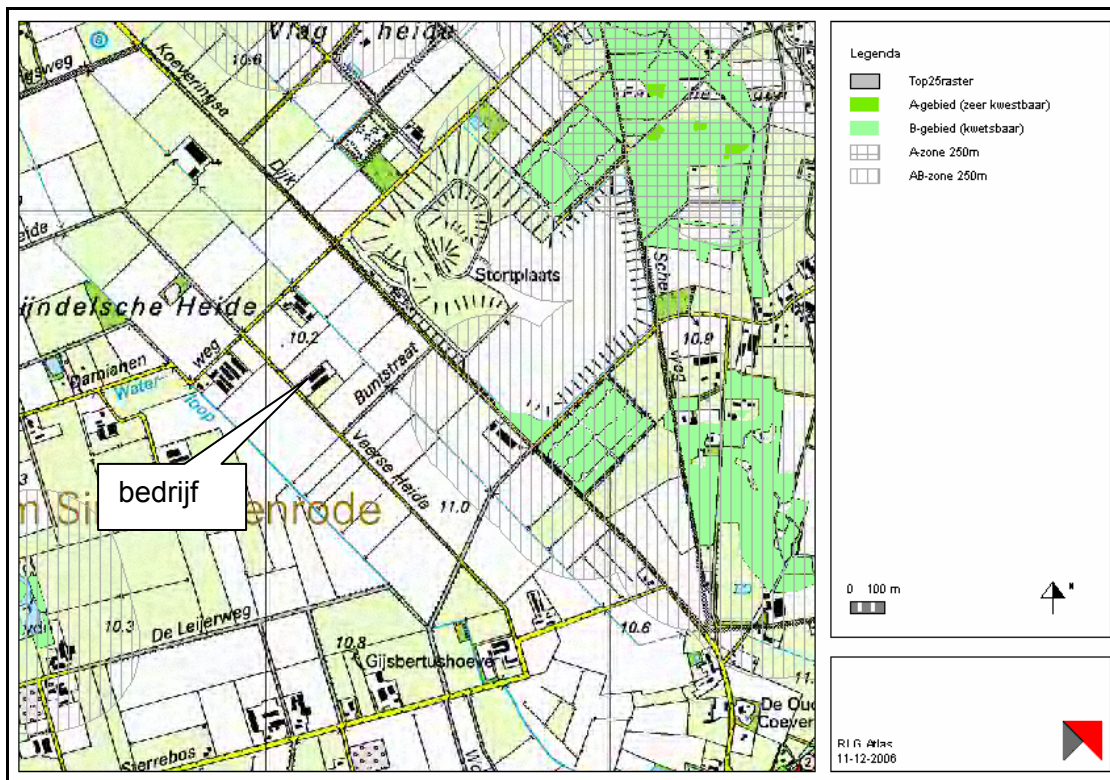
3.5.3. Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav)¹⁸ is het toetsingskader voor de emissie van ammoniak. Bij de beslissing inzake de vergunning Wet milieubeheer voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wav. Slechts de nadelige gevolgen van de ammoniakdepositie op zogenaamde kwetsbare gebieden binnen 250 meter wordt beoordeeld.

¹⁸ Stbl. 2002, 93

Intussen is een wijziging van de Wav door de Eerste Kamer vastgesteld¹⁹. Op basis van deze wijziging worden minder gebieden als kwetsbaar aangemerkt. Onder de huidige wet worden alle voor verzuringgevoelige gebieden beschermd die binnen de Ecologische Hoofdstructuur zijn gelegen. In de gewijzigde wet worden alleen nog “zeer kwetsbare gebieden” beschermd. Deze gebieden moeten door Provinciale Staten door middel van een aanwijzingsbesluit worden aangewezen. Alleen gebieden die ook onder het huidige regime worden beschermd kunnen worden aangewezen. Die gebieden moeten ook een bepaalde omvang hebben. De natuurmonumenten en Vogel- en Habitatgebieden moeten verplicht aangewezen worden.

In onderstaande figuur is de ligging van het bedrijf ten opzichte van kwetsbare gebieden aangegeven. Het bedrijf ligt niet binnen een zone van 250 meter van een kwetsbaar gebied.

Figuur 5: Ligging kwetsbare gebieden

¹⁹ Eerste Kamer, vergaderjaar 2006-2007, 30 654, A

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermeting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO te Wageningen²⁰ blijkt dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen als gevoelig voor directe ammoniakschade kunnen worden aangemerkt. Deze gewassen komen niet in de directe omgeving voor.

3.5.4. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen

Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting²¹ gepubliceerd. Dit besluit is nog niet in werking getreden. In de bijlage van het besluit zijn voor maximale ammoniakemissiewaardes opgenomen voor diverse diersoorten. Op grond van dit besluit mogen geen huisvestingsystemen toegepast worden met een hogere emissiefactor dan de maximale emissiewaarde. In alle alternatieven wordt voldaan aan deze maximale emissiewaarde.

3.5.5. Wet stankemissie veehouderijen

Voor veehouderijen die zijn gelegen in gebieden die in een bekendgemaakt reconstructieplan zijn aangemerkt als landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden of als extensiveringsgebieden met het primaat natuur geldt de Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden²². Het bedrijf ligt in een verwevingsgebied zodat deze wet van toepassing is. In de directe omgeving van het bedrijf liggen alleen woningen behorende bij veehouderijen. Er wordt aan de gestelde afstandeisen voldaan. In het MER wordt dit, indien nog van toepassing, verder uitgewerkt. Waarschijnlijk is dan de Wet geurhinder en veehouderij in werking getreden zodat deze wet het toetsingskader voor geur wordt.

²⁰ Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektkundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in directe omgeving van stallen: update van risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996

²¹ Stbl. 2005, 675

²² Stbl. 2003, 319

3.5.6. Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij²³ treedt per 1 januari 2007 in werking²⁴. Deze wet wordt het landelijk toetsingskader voor geur. In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen geurgevoelige objecten binnen en buiten de bebouwde en binnen en buiten een concentratiegebied. De geurbelasting op een geurgevoelig object wordt uitgedrukt in odour units per kubieke meter lucht als 98-percentiel. Woningen behorende bij veehouderijen zijn geen geurgevoelige objecten. Hier geldt een minimale afstand van 50 meter.

Het aantal dieren vermenigvuldigd met de geuremissiefactor levert een waarde voor de geuremissie op, waarna via een verspreidingsmodel de geurbelasting kan worden bepaald. De geuremissiefactoren worden in een ministeriële regeling vastgelegd. Voor dieren waarvoor geen geuremissiefactoren zijn bepaald, gelden wettelijk vastgestelde afstanden die ten minste moeten worden aangehouden tot geurgevoelige objecten. Een belangrijke verandering van de wet is dat de gemeente bevoegd is om lokale afwegingen te maken over de te accepteren geurbelasting. Bij gemeentelijke verordening kan de gemeenteraad in afwijking van de ten hoogste toegestane geurbelasting een andere waarde of een andere afstand in te stellen. Daarnaast kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald hoe wordt omgegaan met voormalige agrarische bedrijfswoningen.

3.5.7. Besluit luchtkwaliteit 2005

Met het besluit luchtkwaliteit 2005²⁵ implementeert ons land richtlijn 1999/30/EG van de Raad van de Europese Unie betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht (Pb EG L163). In de Nederlandse wetgeving wordt deze richtlijn verder uitgewerkt voor de nationale situatie. In het Besluit luchtkwaliteit 2005 zijn tevens voor koolmonoxide en benzeen regels opgenomen. In het besluit staan grenswaarden, plandrempels en alarmdrempels en wordt de controle van de luchtkwaliteit geregeld evenals het opstellen van plannen wanneer de luchtkwaliteit niet aan de eisen voldoet, rapportage over de luchtkwaliteit en het luchtkwaliteitsbeleid en overleg over de luchtkwaliteit.

Het doel van het Besluit luchtkwaliteit is het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van luchtverontreiniging. Het besluit is primair gericht op het voorkomen van effecten op de gezondheid van de mens. Daarnaast zijn er voor zwaveldioxide en stikstofoxiden ook normen opgenomen ter bescherming van ecosystemen.

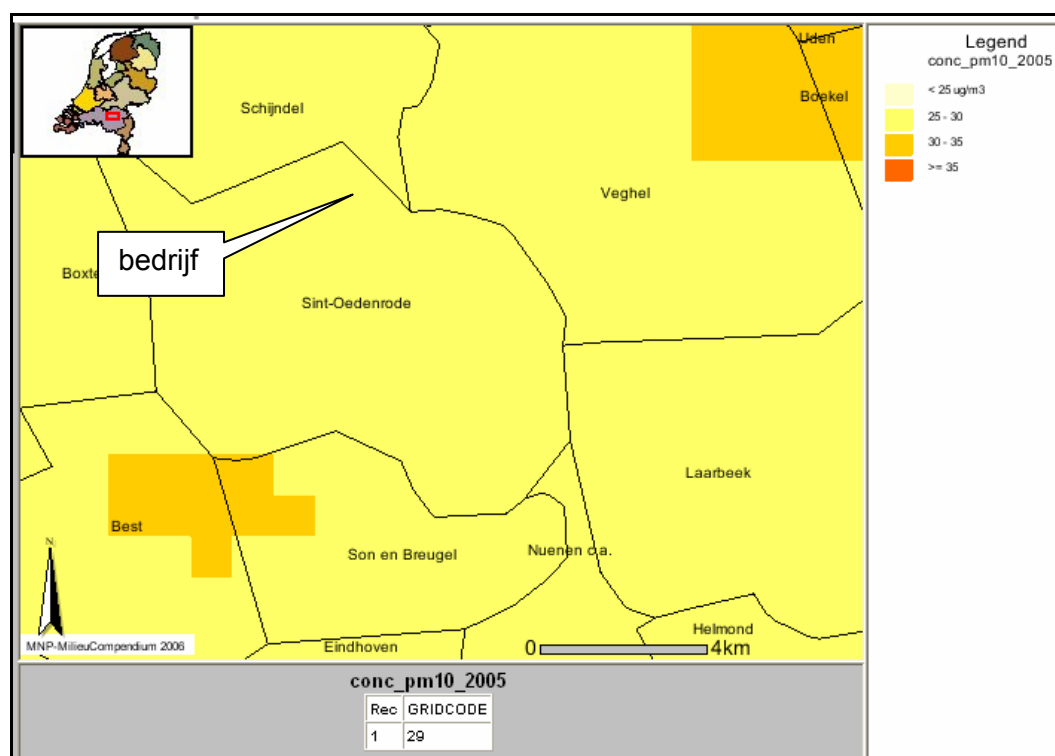
²³ Stbl. 2006, 531

²⁴ Stbl. 2006, 671

²⁵ Stbl. 2005, 316

Uit een onderzoek van Alterra in samenwerking met RIVM blijkt dat emissie uit stallen waarschijnlijk de grootste bron is van emissie van fijn stof vanuit de landbouw. Emissie uit stallen betreft fijn stof bestaande uit huid-, mest-, voer-, en strooiseldeeltjes, die met de ventilatielucht naar buiten worden geblazen. Daarnaast is er een aantal relatief kleine posten, met als belangrijkste de toediening van bestrijdingsmiddelen en kunstmest en de aanvoer van krachtvoer op het agrarisch bedrijf. Winderosie is vermoedelijk ook een grote bron, die variabel is in de tijd²⁶.

Er zal voldaan worden aan voornoemd besluit. In het MER zal hierop nader worden ingegaan. Onderstaande kaart geeft de situatie met betrekking tot fijn stof weer voor het jaar 2005. Op de bedrijfslocatie is de concentratie aan fijn stof in de lucht $29 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

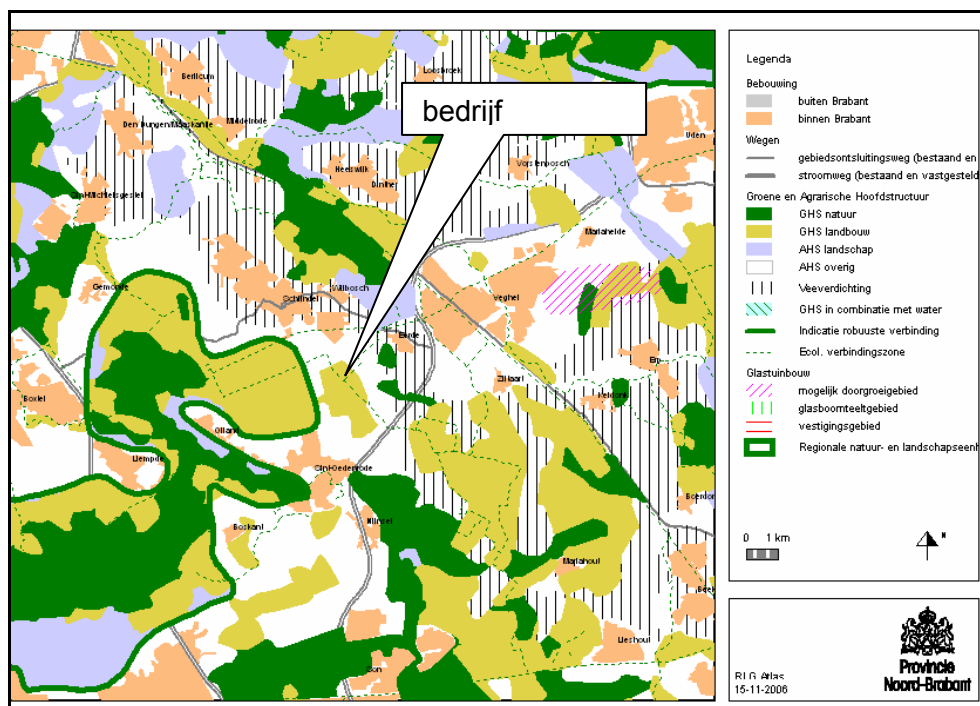
Figuur 6: Concentratie fijn stof 2005 (bron: MNP)

²⁶ Alterra-rapport 682, berekeningsmethode voor de emissie van fijn stof uit de landbouw

3.6. Provinciaal beleid

3.6.1 Streekplan Noord-Brabant 2002

In het streekplan van de provincie Noord-Brabant is voor het landelijke gebied een indeling gemaakt in de Groene en de Agrarische Hoofdstructuur (GHS en AHS). De GHS en AHS zijn beide onderverdeeld in twee hoofdzones, namelijk GHS-natuur, GHS-landbouw, AHS-landschap en AHS-landbouw. Deze indeling is nader onderverdeeld in subzones. De mogelijkheden voor duurzame (project)locaties verschillen per subzone. De bedrijfslocatie is gelegen in de zone GHS-landbouw, subzone struweelvogelgebied (zie onderstaande figuur).

Figuur 7: Plankaart streekplan 2002

3.6.2. Reconstructieplan Meijerij

De Reconstructiewet²⁷ levert het wettelijke kader voor de herinrichting van het landelijke gebied. Eén van de elementen hiervan is de integrale zonering van het buitengebied. Bij integrale zonering wordt onderscheid gemaakt tussen:

²⁷ Stbl. 2002, 115

Landbouwontwikkelingsgebieden

Landbouwontwikkelingsgebieden zijn voor grootschalige, intensieve of gebouwgebonden vormen van landbouw. Natuur en recreatie zijn ondergeschikt aan de landbouwfunctie. Natuurwaarden komen niet of in mindere mate voor en het gebied is nu al geschikt en belangrijk voor de landbouw.

Verwevingsgebieden

Een verwevingsgebied is gericht op mogelijkheden voor landbouw, wonen, natuur, landschap en recreatie en toerisme. Deze waarden komen al voor of zijn eenvoudig te ontwikkelen. In een verwevingsgebied is hervestiging of uitbreiding van intensieve veehouderij mogelijk mits de locatie duurzaam is. In verwevingsgebieden komen dezelfde soort waarden voor als in extensiveringsgebieden, maar met een lagere kwaliteit of omvang. In het verwevingsgebied liggen veel sterke landbouwbedrijven.

Extensiveringsgebied

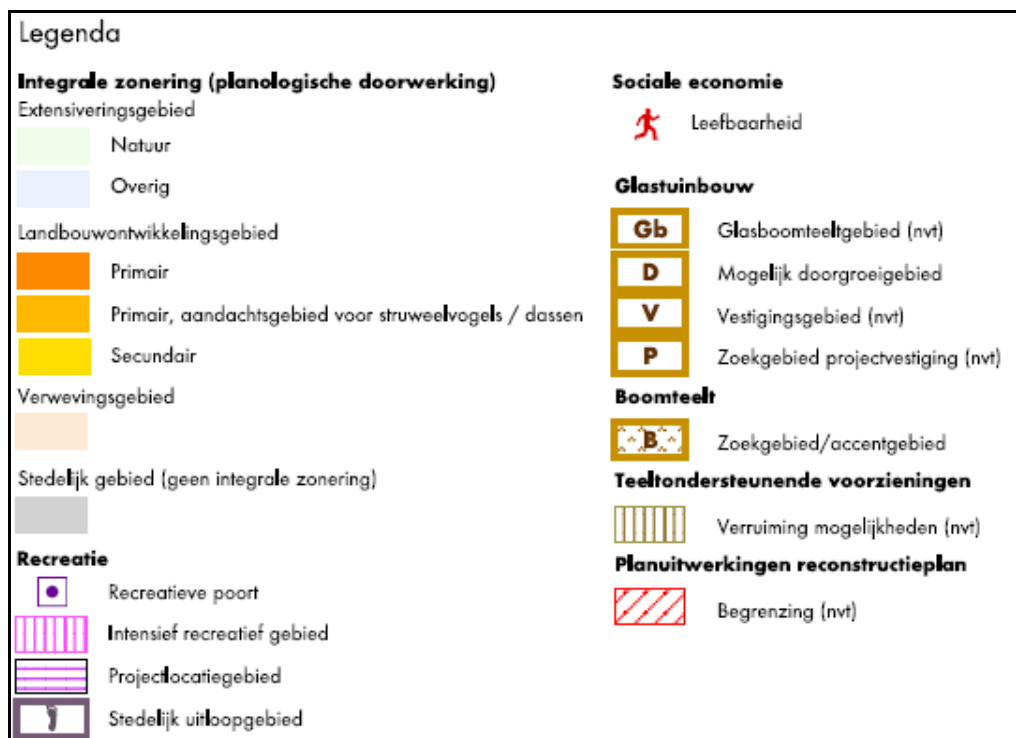
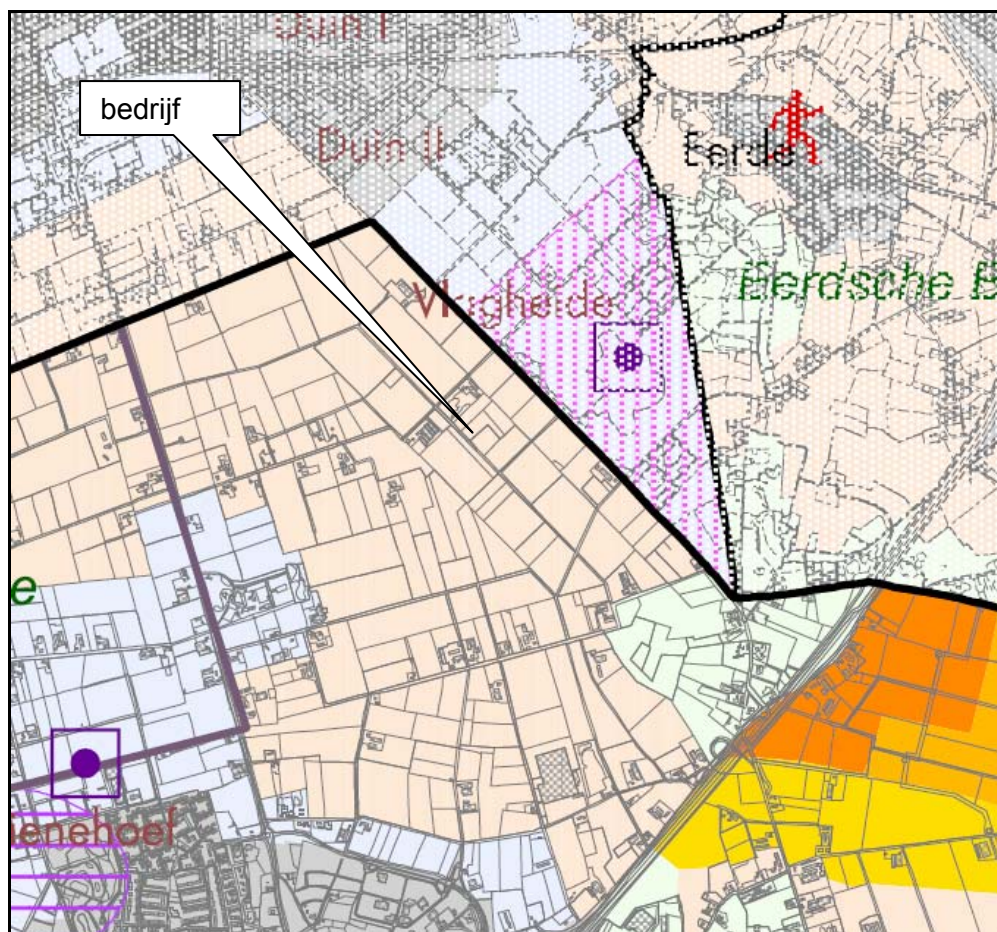
Doel van de extensiveringsgebieden is het behouden en versterken van waarden op het gebied van water, bodem, natuur, bos, landschap en cultuurhistorie.

Daarnaast is er ruimte voor wonen (op bestaande locaties), grondgebonden landbouw, kleinschalige en extensieve recreatie. Uitbreiding of vestiging van intensieve veehouderij is in principe niet mogelijk.

De bedrijfslocatie is gelegen in een verwevingsgebied. In verwevingsgebieden kunnen de bestaande agrarische locaties duurzame locaties zijn, mits de omgevingskwaliteiten in brede zin (natuur, landschap, water, milieu, recreatie) dat toelaten.

In het reconstructieplan is een toets opgenomen waarin bepaald kan worden of een locatie al dan niet duurzaam is. Deze toets geeft aan dat de locatie duurzaam is en dat het bouwblok vergroot kan worden tot 2.5 ha.

Figuur 8 geeft een overzicht van de bovenvermelde zonering van intensieve veehouderijen.

Figuur 8: Integrale zonering

3.6.3. Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden

Cultuurhistorische waarden

Bij de opstelling en de uitvoering van ruimtelijke plannen moet met cultuurhistorische (landschaps)waarden rekening worden gehouden. Dit geldt in het bijzonder voor de historisch-landschappelijke vlakken met hoge en zeer hoge waarde. In beginsel zijn in deze vlakken alleen ruimtelijke ingrepen toelaatbaar die gericht zijn op de voortzetting of het herstel van de historische functie en die leiden tot behoud of versterking van de cultuurhistorische (landschaps)waarden.

De bedrijfslocatie is niet gelegen in een historisch landschappelijk vlak met een hoge en zeer hoge waarden (figuur 7).

Het bedrijf is gelegen in een Belvedere-gebied²⁸. Dit zijn gebieden met een hoge concentratie van cultuurhistorische waarden. Voor de Belvedere-gebieden geldt een actief cultuurhistorisch ruimtelijke beleid, gericht op de instandhouding van de cultuurhistorische identiteit en de daarvoor bepalende cultuurhistorische waarden.

Archeologische waarden

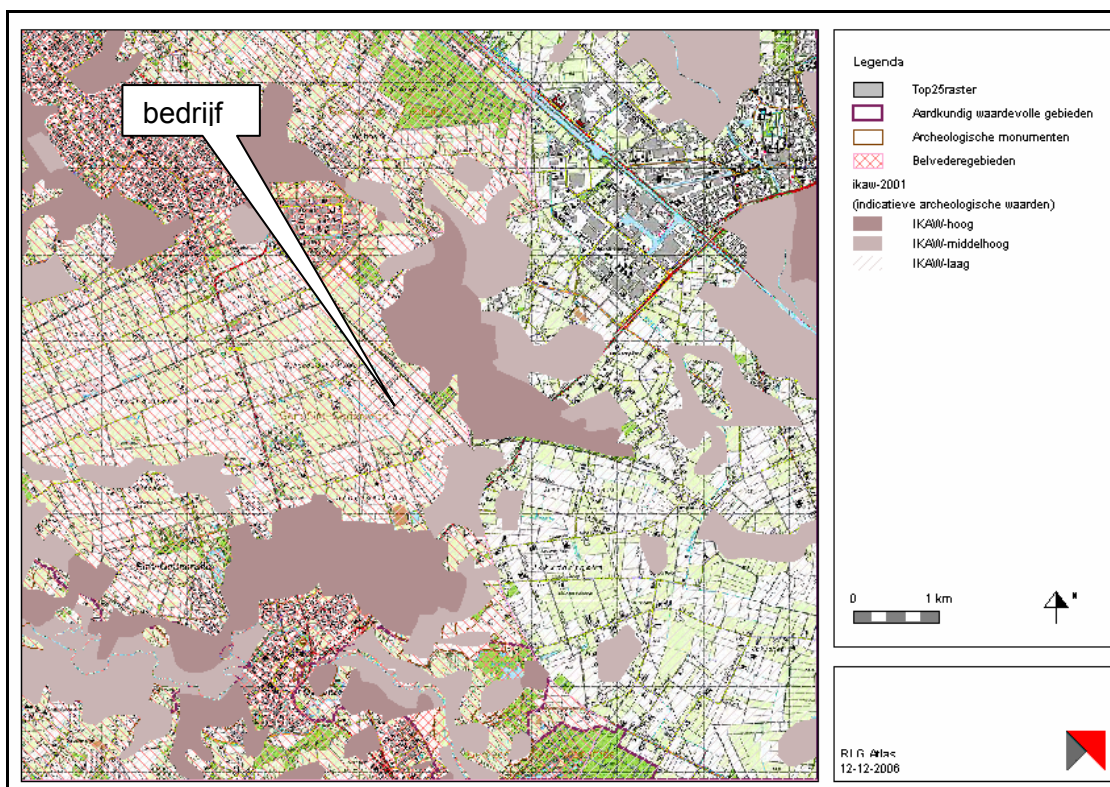
Bij de opstelling en de uitvoering van ruimtelijke plannen moet rekening worden gehouden met bekende archeologische waarden. Het uitgangspunt hierbij is dat het archeologisch erfgoed moet worden beschermd op de plaats waar het wordt aangetroffen. Gezien dit uitgangspunt moeten in geval van voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen in gebieden met een hoge of een middelhoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, de archeologische waarden door middel van een vooronderzoek in kaart worden gebracht. De bedrijfslocatie kent een indicatieve archeologische waarde die bestaat uit lage archeologische verwachtingswaarde (figuur 9).

Aardkundig waardevolle gebieden

Aardkundig waardevolle gebieden zoals beekdalen, kreekgebieden, stuifzand- en landduinen dienen behouden te worden. Het merendeel van deze gebieden ligt in de GHS en de AHS-landschap. Voor onomkeerbare ruimtelijke ingrepen, zoals de bouw, de aanleg of de uitbreiding in enige omvang van woon- of werklocaties, infrastructuur, recreatiecomplexen en projectlocaties voor de intensieve veehouderij geldt hier het 'nee, tenzij-principe'. In aardkundig waardevolle gebieden buiten de GHS en de AHS-landschap is het uitgangspunt 'behoud door ontwikkeling', waarbij in het geval van een ruimtelijke ingreep een hoogwaardige inpassing moet worden verzekerd.

De bedrijfslocatie is niet gelegen in of aangrenzend aan een aardkundig waardevol gebied (figuur 9).

²⁸ De Belvedere-gebieden zijn aangegeven in de "nota Belvedere", een beleidsnota over de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting

Figuur 9: Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waardenkaart

3.7. Gemeentelijk beleid

3.7.1. Vergunning Wet milieubeheer

Voor de uitbreiding van het bedrijf dient te worden beschikt over een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Verlening hiervan kan direct na acceptatie van het MER plaatsvinden. In de m.e.r.-procedure worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit het MER in grote mate het besluit op de aanvraag om een milieuvergunning bepalen.

3.7.2. Bestemmingsplan

De locatie ligt in een gebied waarvoor het bestemmingsplan “Buitengebied” van de gemeente Sint Oedenrode van toepassing is. Het onderhavige perceel is gelegen op gronden welke de bestemming “Agrarisch gebied” hebben.

Om de beoogde bedrijfsoprichting te kunnen realiseren is een partiële bestemmingsplanwijziging nodig, door middel van artikel 19 lid 1 Wet Ruimtelijke Ordening. Volgens het reconstructieplan kan het bouwblok worden uitgebreid tot maximaal 2,5 hectare.

3.7.3. Bouwvergunning

Na het doorlopen van de benodigde procedures in het kader van de Wet milieubeheer en de Wet Ruimtelijke Ordening, dient er een bouwvergunning te worden verleend. Het bouwplan zal tevens ter beoordeling dienen te worden voorgelegd aan de Welstandsadviescommissie. Op grond van artikel 52 van de Woningwet wordt een beslissing betreffende een bouwvergunning aangehouden, totdat wordt beschikt over een verleende milieuvergunning.

4. Gevolgen voor het milieu

In het MER zullen de positieve en negatieve effecten van de alternatieven worden beschreven. Onderstaand worden de aspecten genoemd welke beschreven worden in het MER. Indien uit de inspraak blijkt dat er nog andere belangrijke effecten zijn, zullen deze eveneens in het MER beschreven worden.

4.1. Ammoniak

De uitbreiding van het bedrijf kan tot een verhoging van de ammoniakemissie en – depositie leiden in het plangebied. In het MER wordt dit aangegeven. De (gewijzigde) WAV en het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen vormen het wettelijk kader.

4.2. Geur

Het initiatief leidt tot een toename van geuremissie. Deze toename zal moeten passen binnen wettelijke kaders. Beoordeling vindt plaats middel de Wet geurhinder en veehouderij. Met een geurverspreidingsmodel wordt de geurhinder inzichtelijk gemaakt.

4.3. Natuur

In het MER wordt de invloed van emissie via bodem, lucht en water op gevoelige objecten als flora en fauna en ecosystemen beschreven. Toetsing vindt plaats aan de hand van de Flora- en Faunawet, Natuurbeschermingswet 1998 en Vogel- en Habitatrichtlijn, voor zover niet opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998.

4.4. Fijn stof

In het MER wordt een beschrijving gegeven van de stofemissie bij de diverse alternatieven. Op basis van de meest recente gegevens over fijn stof-emissie bij pluimveehouderijen zal een kwantitatieve toets aan het Besluit luchtkwaliteit 2005 worden uitgevoerd.

4.5. Bodem en water

Beschreven zal worden op welke wijze verontreinigende stoffen in bodem, grondwater en oppervlaktewater kunnen komen. Ook wordt aangegeven hoe dit voorkomen gaat worden. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag en afvoer van dierlijke mest en de opslag van milieugevaarlijke stoffen. Ook het waterverbruik wordt opgenomen in het MER.

4.6. Energie

In het MER wordt aandacht besteed aan het energieverbruik bij de verschillende alternatieven. Dit geldt zowel voor elektriciteit als brandstoffen voor verwarming.

4.7. Geluid/verkeer

De factoren die een bijdrage leveren aan de geluidsproductie zijn: ventilatoren, motoren ten behoeve van de voederinstallaties en het verpompen van mest en de transportbewegingen van en naar de inrichting ten behoeve van de afvoer van mest, aanvoer van voeders en het laden en lossen van dieren. Om de eventuele geluidshinder zoveel mogelijk te beperken wordt er in de bedrijfsvoering rekening mee gehouden dat de transportbewegingen zoveel mogelijk in de dagperiode plaatsvinden. Alle geluidsbronnen van het bedrijf zullen zoveel mogelijk afgeschermd worden waardoor het brongeluid direct gedempt wordt.

Indirecte hinder, welke niet rechtstreeks voortvloeit uit de inrichting, maar wel kan worden toegeschreven aan de aanwezigheid van de inrichting, is aan de orde. Het (vracht)verkeer van en naar de inrichting is gezien de bedrijfsvoering en het aantal transportbewegingen voor woningen in de omgeving, herkenbaar als afkomstig vanuit de inrichting. Een akoestisch onderzoek zal deel uitmaken van de aanvraag om een vergunning Wet milieubeheer en het MER.

5. Conclusie

Op grond van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 is beschreven welke aspecten beoordeeld gaan worden in het MER. Centraal staat hierbij de vraag of en in welke mate de uitbreiding gevolgen heeft voor het milieu.

Op basis van de onderhavige MER startnotitie ingevolge artikel 7.4. van de Wet milieubeheer, inzake de geplande uitbreiding van de vleeskuikenhouderij gelegen aan de Veerse Heide 9 te Sint Oedenrode, kan worden geconcludeerd dat een MER als bedoeld in artikel 7.2 van de Wet milieubeheer vereist is.

Vastgesteld is dat in totaliteit bezien de door het bedrijf veroorzaakte milieubelasting toe kan nemen, maar in het kader van de vigerende wetgeving, vergunningverlening tot de mogelijkheden behoort. De effecten die de bouw van de stallen op de directe omgeving hebben zijn inpasbaar en acceptabel.

Keldonk (gemeente Veghel), 28 december 2006

voor akkoord:

ing. M.J.P. van Lieshout
Drieweg Advies BV
adviseur

J.A.M. Dekkers
J.M. van der Linden
L.J.H. Vos
R.A. Dekkers
initiatiefnemers